

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Decreta Sacrae Congregationis de celebratione Missarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

LIBER TERTIUS.

De iis quæ ad Sacerdotem pertinent post Missam.

CAPVT PRIMVM.

De altari, eiusque ornatu.

NTER cætera, quæ ad Sacerdotem pertinent post Missam, non infimum locum habent ea quæ de stipendio pro Missa celebrata, dati solita, scitu sunt necessaria; propterea, de his fusè agendum hic erit, & si Deo placuerit, cum legentium utilitate non contemnenda.

§. I. Premittuntur quadam de stipendio, deque fructu Missæ.

Premitto posse, siue iure, siue iniuria, pro Missa accipi stipendium.

Primo, ut pretium ipsius fructus spiritualis Missæ. Secundò, ut pretium laboris, qui suscipitur in celebranda Missa quique intrinsecè in ea reperitur, qualis est v.g. labor vestiendi sacras vestes, dicendi Missæ orationes; agendique cætera, sine quibus Missa ritè non constat. Labor, qui suscipitur, in recitanda Missa novem Epistolarum, vel in Missa, in qua legitur Passio Domini nostri, intrinsecus etiam censendus est, cum sine illo talis Missa ritè non constet.

Tertiò, ut pretium laboris, qui suscipitur propter circumstantias aliquas extrinsecas, qualis est v. g. labor, seu obligatio celebrandi in tali distanti loco, in tali tempore, & simili. Huc pertinet labor Missæ solemnæ, seu cantatæ, qui sine dubio extrinsecus est, & maior, quam labor privatæ.

iuxta illud: *Qui Altari servit, de Altari vivat.*

Quintò, ut pretium pro obligatione, quam recipit Sacerdos applicandi fructum pro tali persona cum possit pro alia.

Sextò, ut elemosyna, seu ut donum ex mera liberalitate.

2. Certum ergo est, si pecunia recipiatur ob primum ritum ex dictis, esse veram simoniam. Ita Doctores passim in tr. de Simonia Idem puto, si ex secundo titulo: siquidem labor intrinsecus Missæ, cum sit in ipsa necessario imbibitus, vendi non potest, quia convinceretur & ipsa Missa tunc vendi. Ita idem *ibid.* Ex aliis quatuor titulis posse stipendium accipi, fateamur; Sic Suar. Vasq. alique apud Marchin. de ord. tr. 3. p. 2. c. 15. num. 3. id quod agitur in tractatu de Simonia. Sicuti etiam opines fatentur stipendium pro applicatione Missæ esse licitum, quod vel lege Ecclesiastica taxatum, vel communi consuetudine in singulis Regionibus consuetum fuerit. Et quidem communiter in Italia unus Iulius, seu Argenteus esse solet pro feriatis Missis; ex Marchin. de ord. tr. 3. p. 2. c. 15. n. 19. Pro festis vero alibi duos, alibi unum cum dimidio, mirulve ex Bonac. de Sacram. disp. 4. q. ult. punct. 8. n. 13. Vide infra § 3. n. 35.

3. Supponimus autem, fructum Missæ triplicem esse. Generalem, Specialem, seu medium, & Specialissimum. Ita Sotus, & alij apud eundem March. *ibid.* c. 13. n. 5. & passim. Generalis est ille fructus, qui cedit Summo Pontifici, Imperatori, Episcopo, & omnibus fidelibus, ex eo quod Ecclesia vult, ut omnis Sacerdos, in quolibet Sacrificio, pro his offerat. Et hic fructus oblati tot personis non diminuitur singulis ex consortio aliorum, dependet enim ex Christi, & Ecclesiæ instituto,

nec Sacerdos potest illum suspendere, nec alteri de pro illo stipendium accipere.

4. Specialis; seu Medius est ille fructus, qui cedit fideli particulari, pro quo applicatur, à Sacerdote, atque hunc esse finitum diximus lib. 2. cap. 2. §. 1. taxatum à Christo Domino ad tot gradus, & non parva ita ut applicata Missa pro uno fideli, afferat illi incrementum v.g. ut decem, applicata pro decem fidelibus afferat singulis emolumentum v.g. ut unum. Quoties Sacerdos siue ratione stipendi, siue ex decem Missam alicui applicat, hunc fructum specialem accipit.

5. Specialissimus est ille fructus qui cedit ipsi Sacerdoti celebranti, diciturque etiam Personalis, & hunc possit à se Sacerdos abdicare, & dare alteri, acceptum stipendium dicemus infra §. 3. n. 61.

6. Supponimus tertiò, quod quamvis olim taxatum stipendium Missæ multa verterentur in dubium, essent, an non; hodie tamen post Decreta Urbani de Celebratio Missarum, ea ita sunt declarata, ut perspicuum sit casus conscientie explicantibus quare quid absolute, & circa hanc constitutionem probum fuerit. Quare nostra major industria in eo hic debet, ut doceamus, quid suppositis dictis Decretis probandum; nec tamen omitemus, si quando oportet ad praxim, illud quod absolute fieri poterat innuere.

Decreta autem hæc obligare per totum orbem, per Italiam solum, mihi certum est; quia universaliter quuntur, & quando in obligatione computandi rationem ejusdemque Conventus, eoque Romanum mittendum Congregationi, solum Italiam comprehendere, expressè restrictum, dicens hanc computationem faciendam de existentibus intra fines Italie, & Insularum abbas. Ostendit ergo in aliis Decretis non adesse talem actionem. Decreta autem sunt hujusmodi.

Decreta Sacra Congregationis Concilij Urbani VIII. Celebratione Missarum Editæ 21. Junij 1625.

7. Cum sapè contingat, &c. Et infra. Ac primo est prohiberi, atque interdictum ne Episcopi, in Diocesi Synodo, aut Generali in Capitulis Generalibus, aut quomodocumque, reducant onera Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine festinationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, qui diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Deum pedire arbitrabitur. Alioqui reductiones, moderationes, commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prædictam formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernimus.

8. Diende, ubi pro pluribus Missis etiam ejusdem loci celebrandis, plura stipendia quantacumque, tam magna, & exigua, siue ab una, siue à pluribus personis percipiuntur, aut conferuntur in futurum Sacerdotibus, Clericis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Nasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ceteris pijs quibusque, tam secularibus, quam Regularibus, Sacra Congregatio sub ostensione divini Iudicii, quæ ac præcipit, ut absolute tot Missa celebrentur, & rationem attribuat elemosyna præscripta fuerit, & alioquin ij, ad quos pertinent sue obligationi non satisfecerint, quin imò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

9. Id vero, ut deinceps observetur exactius, & iudicia omnino eadem auctoritate, revocatur Privilegia, & Indulta, quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis pijs, tam secularibus

Declarationes aliquot Sacre Congregationis Concilij
S. D. N. Urbani Papæ VII I. auctoritate editæ, supra
Decretis ejusdem Congregationis, de
Celebratione Missarum.

quam regularibus cujuscunque Ordinis, Congregationis, &
Instituti, quancunque ob causam concessa, quibus indulge-
tur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebra-
tione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus, plurium
Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

10. Ac similiter omne damnable lucrum ab Ecclesia
removere colens; prohibet Sacerdoti, qui Missam susce-
pere volens cum certa elemosyna, ne eandem Mis-
sam alteri, parte ejusdem elemosyna sibi retenta, celebra-
dam committat.

11. Præterea ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum
perpetuum imposita sunt Sacerdotibus in eis, ut par est,
accomplendis, eo tepidiores, ac segiores reddantur, quod
onera hujusmodi, cum nulla, aut parva sint utilitate con-
spiciantur: statuit, atque decernit, ut pecunia, ac bona mo-
bilia Ecclesiis, Hospitalibus, Congregationibus, Monaste-
riis, Conventibus, ac locis omnibus tam secularibus, quam
regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter
acquirenda cum onere perpetui Missarum celebrandarum
ab eis, ad quos pertinent, sub pena interdicti ab ingressu
Ecclesiæ ipso facto incurrenda, a die realis acquisitionis,
facim deponi debeant penes adem Sacram, vel personam
sacram, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum
pretium quamprimum investendi in bonis immobilibus fru-
tiferis, cum expressa & individua mentione oneris, quod
illis annexum reperitur: ac si eadem bona, immobilia au-
thoritate Apostolica deinceps alienari conigerit eorumdem
pretium, sub eadem pena, ut supra, deponi, atque in aliis
bonis fructiferis eidem fructiferis, cum ejus oneris repetitio-
ne, atque annexione, converti debeat.

12. Ad hoc Sacra Congregatio, quibusvis Capitulis,
Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, nec non omni-
bus, & singulis Ecclesiis, ac priorum locorum, tam secu-
larium, quam regularium Superioribus, vel aliis, ad quos
pertinet, districte prohibet, ne in posterum onera perpetua
suscipient Missarum celebrandarum, secularium quidem sine
Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii: Regulares vero sine
Generalis vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis,
& grati concedenda: aliqui sacularis, qui huius prohibiti-
onis transgressores extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus
fuerit ipso: Regularis vero, pena privationis omnium of-
ficiorum, que tunc obtinebit, ac perpetua inhabilitatis ad
alia de cætero obtinenda, vocisque activa, & passiva absque
alia declaratione incurrat.

13. Elemosynas vero manuales, & quotidianas pro Mis-
sæ celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus
ante impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera susci-
pere valeant, alioquin omnino abstineant ab hujusmodi
elemosynis, etiam sponte oblati in futurum recipiendis, &
capsulas auferant ab Ecclesiis, cum inscriptione illa Ele-
mosyna pro Missis vel alia simili, sub usdem panis ipso
facto incurrendis, ne fideles hoc ratione frustrentur.

14. Episcopus vero, seu ejus Vicarius aut Generalis, vel
Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint
requisiti, in singulis casibus, diligenter inquirent, de singu-
lis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Eccle-
siæ, Monasterio, aut loco pio incumbendis, nec antea as-
sensum hujusmodi, aut licentiam prebeant, quam eis legiti-
me confiterit illius Sacerdotes tam novo oneri suscipien-
do, quam antiquis iam susceptis satisfacere posse: præci-
pueque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, aut
locis piis relinquuntur omnino respondeant oneribus adiu-
m, secundum morem cujuscunque Civitatis, vel Provinciae,
intelliganturque, si in re tanti momenti desides, aut negligen-
tes fuerint in novissimo die se huius prætermissi muneris
rationem esse reddituros, &c.

Præterea Superiores existentes intra fines Italiae, & In-
sularum adiacentium, computent in primo congregando
Capitulo redditus Conventuum eorumque summam ad Sa-
cræ Congregationem mittant, ut &c.

15. Super prima Sacre Congregationis Decreto de ce-
lebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in
Diocesano Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus,
vel alias, quocummodo reducant onera ulla Missarum
celebrandarum, aut post idem Con. Trid. imposita, aut in
limine foundationis. Queritur, quid si legatum sit ita tenue,
ut non sit qui velit onus illi injunctum subire, & si recur-
rendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris,
totum sive fere totum infundendum sit pro expensis ad id
necessariis?

16. Secundò, super secundo ejusdem Congreg. Decreto,
quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem
tributa elemosyna præscripta fuerint. Queritur an verba
illa (præscripta fuerint) intelligenda sint de præscriptione
facta ab offerente, vel ab Ordinario?

17. Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit elemosy-
nam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac tem-
porum, Sacerdotes accipientes stipendium quibus congruum
teneantur Missam ab offerente præscriptam celebrare?

18. Quarto, an Sacerdotes, qui tenentur Missas cele-
brare ratione Beneficij, seu Capellanie, legati, aut salarij,
possint etiam Manualem elemosynam pro Missis votivis,
aut defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio urri-
que oneri satisfacere?

19. Quinto, postquam quod Testator relinquit, ut celebren-
tur pro ejus anima centum Missæ absque ulla præscriptione
elemosyna. Queritur, an liberum sit Hæredibus, an elemo-
syna præscribenda sit ab Ordinario?

20. Sextò, super tertio Congregationis Decreto, in quo
eadem Congregatio revocat Privilegia quibus indulgetur,
ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione,
aut aliquibus Collectis, seu Orationibus plurium Missarum
oneribus in futurum suscipiendis, intelligenda sint de susci-
piendis post Privilegium?

21. Septimò, super quarto ejusdem Congregationis De-
creto quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscepit cele-
brandam cum certa elemosyna, ne eandem Missam alte-
ri, parte ejusdem elemosyna sibi retenta, celebrandam
committat. Queritur, An permittendum sit administra-
toribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam elemosynarum
portionem, pro expensis mantentionis Ecclesiæ Altarium,
Insergentium, Paramentorum vini, luminum, Hostiæ, & si-
milium?

22. Octavò Au hoc Decreto habet locum in Beneficiis
qua conferuntur in titulum, id est, an Rector Beneficij, qui
potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti
dare stipendium ad rationem reddituum Beneficij?

1. Nonò. An Sacerdotes, quibus aliquando offertur
elemosyna maior solita pro celebranda Missa, debeant
dare eandem integram elemosynam iis, quibus Missas
celebrandas committunt.

2. Decimò Super Quinto ejusdem Congreg. Decreto,
quo inter cætera statuunt, in hæc verba. Elemosynas, &
oblaciones manuales, & quotidianas pro Missæ celebra-
dis, ita demum iidem accipere possint, si oneribus ante
impositis, ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire va-
leant alioquin omnino abstineant ab hujusmodi elemosy-
nis, etiam sponte oblati, in futurum recipiendis, & Capsu-
las auferant. Queritur, An hoc Decretum prohibeat ab-
soluè, quo minus accipiant novas elemosynas ij, qui ac-
ceptis non satisfecerunt, & quid, si longo tempore possint
omnibus satisfacere?

3. Undecimò, quid offerentes elemosynas, audito im-
pedimento, consentiant, ut Sacerdos Missas celebret, cum
primum poterit?

4. Duodecimò, An pena interdicti, & alia apposita
in eodem Decr. afficiant tam eos, qui accipiunt elemosynas
contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt
Capsulas